

Komt een vrouw op de arbeidsmarkt....

Door Nanne van Poll, secretaris CRR

Overall hoor je het, want men zweert erbij: scholing. Het diploma zou de sleutel tot succes zijn. Hoe hoger de scholing, hoe meer kansen de burger maakt op de arbeidsmarkt, en hoe hoger het inkomen en dus hoe groter de financiële participatie is het algemene idee. Scholing is echter al lang niet meer de sleutel tot succes. Steeds meer vrouwen zijn hoogopgeleid en nemen deel aan het arbeidsproces, hoewel de meeste vrouwen nog steeds niet economisch zelfstandig zijn. Opleiding is niet alleen de reden voor maatschappelijk succes, want diverse onderzoeken tonen aan dat vooral afkomst een grote rol speelt, en dan voornamelijk van de vader. Hoe groter het netwerk van de vader, hoe succesvoller de kinderen – vaak ook nog eens ondanks het gebrek aan hoge scholing. Dankzij familiebedrijven kunnen veel 'zwarte schapen' een goed belegde boterham verdienen en een maatschappelijke rol van jewelste spelen.

Stel je voor, je hebt wel die door de werkgevers zo gewenste hoge opleiding, tastbaar door een bul, maar niet dat familiale netwerk van voorvaders die her en der wat in de maatschappelijke melk te brokkelen hebben of hadden en dus een leuke baan voor je kunnen ritselen – graag ook nog een beetje goedbetaald, want het minimumloon is natuurlijk voor die anderen....Een universitaire studie kost geld, veel geld, dus dat rendement moet zich terugverdienen in een dienovereenkomstig salaris, *because you're worth it!*

Behalve dat het netwerk ontbreekt, speelt je sekse ook nog een significante rol, want de arbeidsmarkt is bijna hetzelfde als de huwelijksmarkt: door mannen gedomineerd die niet aan down daten doen....(behalve als je Macron heet). Mannen schijnen liever onder leiding van een laag opgeleide MAN te werken dan onder leiding van een hoog opgeleide VROUW...De mannelijke dominantie speelt ook in het selectiebeleid nog steeds een niet te verwaarlozen rol.

Er worden helaas geen maatregelen getroffen om het schaarse goed betaalde arbeid eerlijker te verdelen. Dit is hoog nodig, want in de sociale zekerheid wordt meer en meer de schuld van het niet hebben van een betaalde baan bij de uitkeringsgerechtigde gelegd. Dit uit zich in de diverse abjecte strafmaatregelen variërend van de verlaging van de hoogte en duur van de werkloosheidsuitkering, verlaging dan wel afschaffing van de aanvullende bijstandsregelingen tot de gedwongen onbetaalde arbeid voor langere tijd. Laat staan dat er echt wordt nagedacht over hoe we de groeiende armoede en de dreigende verdwijning van duizenden betaalde banen door robotisering concreet gaan aanpakken. Net als bij het klimaat steekt men bij politiek en bestuur liever de kop in het zand van de opwarmende aarde en laat vervolgens de massa letterlijk de rekening betalen.

Als een recruiter, HR-medewerker of intercedent een CV beoordeelt, kan hij die alleen op zijn merites weten te schatten en waarderen als ie begrijpt wat de daar gepresenteerde studie inhoudt en wat de verworven competenties en vaardigheden betekenen. De ervaring leert dat een tegelzetter veel weet van voegen, zetten, dikte van de tegels maar niets van openhartoperaties – datzelfde principe geldt ook voor selecteurs. Niets is ongeloofwaardiger en meer beledigend als je wordt afgewezen voor een functie waarvoor je bent opgeleid, dat ervaart iedereen die wel eens is afgewezen voor een passende functie.

En soms nog eens met oneigenlijke argumenten zoals 'Ik voel geen klik'. Het is voor mij nieuw dat een handelaar in menselijk kapitaal een klik zou moeten voelen met zijn handelswaar, het sierde de man misschien, maar is volstrekt subjectief en onbetrouwbaar. Vermoedelijk voelt menig leraar geen klik met die oervervelende en domme leerlingen, maar helaas, de leraar kan deze niet zo maar verwijderen uit de klas – hoe graag men dat ook zo willen! Of wat te denken van een arts, die met de klagende en irreële patiënt totaal geen band heeft, maar een levensreddende operatie weigert omdat er geen klik is. Dat leidt beslist tot een – terechte – klacht bij de Inspectie.

Blijkbaar is scholing toch niet van belang, anders zouden er in deze vermeende kenniseconomie geen werklozen zijn met een Hbo- of wo-diploma. Helaas wordt het nog erger, want het wordt nog wranger als de afwijzing komt uit de mond van een ambtenaar verbonden aan een bestuursorgaan - een publiekrechtelijk orgaan. Iemand die het algemene belang zou moeten dienen, zonder aanzien des persoons. Zo'n bestuursorgaan voert thans, zo lijkt het althans, de verwerpelijke Participatiewet uit. In de praktijk betekent die een bezuiniging op de bijstand, die het voorts mogelijk maakt dat onbetaalde gedwongen tewerkstelling op grond van de maatschappelijke status, te weten het bijstandsgerechtigd zijn, wordt toegepast. En zo'n bestuursorgaan wijst je dan af voor een betaalde functie, weliswaar onder je opleidingsniveau, maar passend bij je ervaring en kennis. In mijn ogen is dat hypocriet. Het moet bovendien ook eens afgelopen zijn met de interne voorrang van ambtenaren voor functies bij bestuursorganen, want dan maak je als geschikte externe kandidaat nooit kans op een betaalde maar vooral passende baan!

Naast eerlijkere arbeidsverdeling is het voor vrouwen essentieel dat zij hetzelfde loon als de mannelijke collega ontvangen. Het is niet zo dat de primaire levensbehoeften voor vrouwen goedkoper zijn, en dat dit het lagere salaris billijkt. Een auto blijft duur; of een vrouw 'em koopt of een man. Ook moet er iets gedaan worden aan het aantal contracturen: het is echt niet zo dat alle vrouwen maximaal 0,5 FTE willen werken, terwijl dit in veel sectoren wel als maximum wordt aangeboden. Zo creëer je geen zelfstandige en redzame vrouwen!

Ik kan het onnavolgbare selectiebeleid niet veranderen, maar ik kan wel mijn ervaringen delen in de hoop dat mensen zich realiseren dat de werkzoekenden hun stinkende best doen, maar dat de uiteindelijke keuze voor een kandidaat bij de selecteur én de werkgever ligt, en niet bij de werkzoekende(n). Als u dus voortaan een steen zoekt om mee te gooien, kies dan wel de juiste uit!